

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BULGARIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS DĖL KELEIVIŲ IR KROVINIŲ TARPTAUTINIŲ VEŽIOJIMŲ AUTOMOBILIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Bulgarijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis, siekdamos plėtoti ekonominius ir prekybinius ryšius bei palengvinti keleivių ir krovinių vežiojimus tarp dviejų šalių, taip pat tranzitu per jų teritorijas,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Susitariančios Šalys viena kitai suteikia teisę jų vežėjams vykdyti tarptautinius keleivių ir krovinių vežiojimus automobiliais tarp dviejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas, laikantis šio Susitarimo sąlygų.

2 straipsnis

1. Terminas „transporto priemonė“ reiškia motorinę transporto priemonę arba sąstatą iš automobilio ir priekabos arba puspriekabės, skirtą vežti:
 - a) daugiau kaip 9 žmones, įskaitant vairuotoją;
 - b) krovinius.
2. „Vežėjas“ yra fizinis arba juridinis asmuo, turintis įstaigą vienoje iš Susitariančių Šalių ir teisę vykdyti keleivių arba krovinių vežiojimus savo arba nuomojama transporto priemone sutinkamai su įstatymais, galiojančiais jo šalyje.
3. Terminas „leidimas“ reiškia bet kokią leidimų rūšį, licenciją arba konsensiją, reikalaujamą sutinkamai su įstatymais, galiojančiais Susitariančiose Šalyse.

I. KELEIVIŲ VEŽIOJIMAS

3 straipsnis

1. Terminai, naudojami šiame Susitarime, reiškia:
 - a) „reguliarūs vežiojimai autobusais“ – tai vežiojimai autobusais pagal iš anksto tarp Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų suderintus maršrutus, grafikus ir tarifus;
 - b) „švytuokliniai vežiojimai“ – tai keleivių grupių vežiojimai nustatytu laiku iš vienos Susitariančios Šalies teritorijos iki paskirties punkto kitos Susitariančios Šalies teritorijoje laikinam buvimui arba tranzitu per jų teritorijas. Šie keleiviai grįžta į šalį, iš kurios jie išvyko, to paties vežėjo autobusu. Tam tikslui pirmas reisas atgal ir paskutinis reisas į ten atliekami be keleivių;
 - c) „turistiniai arba nereguliarūs vežiojimai“ – tai tokie vežiojimai, kai ta pati keleivių grupė, vežama ta pačia transporto priemone, o išvykimo ir paskirties punktai yra šalyje, kurioje įregistruota transporto priemonė, ir viso maršruto metu už šalies ribų, kurioje įregistruota transporto priemonė, keleiviai neišlaipinami ir neįlaipinami. Tokie vežiojimai vadinami „uždarais vežiojimais“.
2. Vežiojimai, minimi šiame straipsnyje, gali būti vykdomi tarp Susitariančių Šalių arba tranzitu per jų teritorijas.
3. Vienos Susitariančios Šalies transporto priemonės negali vežioti keleivių tarp dviejų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

4 straipsnis

1. Reguliarūs vežiojimai autobusais tarp Susitariančių Šalių ir tranzitu per jų teritorijas, kaip ir švytuokliniai vežiojimai, atliekami su leidimais.

2. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos išduoda leidimus tai kelio daliai, kuri eina per jų teritoriją. Leidimų išdavimo procedūra ir su ja susiję klausimai sprendžiami Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų Bendroje komisijoje, minimoje 16 straipsnyje.

3. Leidimas išduodamas nustatyto pavyzdžio blanke. Jame nurodomas kelionės maršrutas, galiojimo laikas ir kiti apribojimai, jei jų yra.

4. Leidimas turi būti autobuse, atliekančiame vežiojimą, kad patikrinimo metu jį galima būtų pateikti kontroliuojantiems asmenims.

5 straipsnis

1. Viena iš Susitariančių Šalių išduoda leidimus reguliariems arba švytuokliniams vežiojimams, prašant kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.

2. Leidimui gauti prašymą vežėjai pateikia išvykimo šalies kompetentingai įstaigai toje šalyje, kurios teritorijoje jie įregistruoti. Prašymo formą nustato Bendra komisija.

6 straipsnis

1. Leidimo nereikia, atliekant turistinius ir nereguliarus vežiojimus tiek tarp dviejų šalių, tiek ir tranzitu per jų teritorijas.

2. Atliekant vežiojimus, nurodytus šio straipsnio 1 punkte, transporto priemonėje turi būti vardinis keleivių sąrašas.

II. KROVINIŲ VEŽIOJIMAS

7 straipsnis

1. Visi krovinių vežiojimai transporto priemonėmis, įskaitant vežiojimus ir savo sąskaita, tarp Susitariančių Šalių, tranzitu per jų teritorijas, į/iš trečiąją šalį atliekami su leidimais, išskyrus vežiojimus, nurodytus 8 straipsnyje.

2. Susitariančios Šalys Bendros komisijos (16 straipsnis) sprendimu gali palengvinti leidimų išdavimą arba dvišaliu susitarimu atsisakyti jo.

3. Leidimas išduodamas kiekvienai kelionei ten ir atgal ir kiekvienai transporto priemonei.

4. Leidimai, kuriais pasikeičia Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos, galioja vienerius metus. Bendra komisija, minima šio Susitarimo 16 straipsnyje, gali padaryti išimtis.

5. Leidime, kuris išduodamas vežėjui, įrašomas jo pavadinimas ir jis neperduodamas kitam asmeniui.

6. Leidimų kiekis vieneriems metams pagal rūšis, o būtent leidimai tarp dviejų šalių, tranzitu per jų teritorijas, į/iš trečiąsias šalis, bus nustatomas Bendros komisijos, minimos 16 straipsnyje. Vienos iš Susitariančių Šalių prašymu gali būti išduodami papildomų leidimų daugiau, negu iš anksto numatyta.

8 straipsnis

1. Leidimų nereikia:

a) krovinių vežiojimui transporto priemonėmis, kurių keliamoji galia iki 3,5 tonos, o bendra masė iki 6 tonų;

b) vežant namų ūkio daiktus, persikraustant;

c) vežant gyvulius, transporto priemones, sporto reikmenis ir įrangą, skirtą sporto renginiams;

d) vežant dekoracijas, teatro rekvizitus ir muzikos instrumentus, skirtus vaidinimams;

e) vežant daiktus, skirtus mugėms, parodoms ir demonstracijoms;

f) vežant daiktus ir įrengimus, skirtus radijo bei televizijos įrašams ir kino filmavimui;

g) vežant sugedusias transporto priemones, taip pat jomis vežamus krovinius, įskaitant įvažiavimą ir sugedusių transporto priemonių pakeitimą, kai yra patvirtinantys dokumentai;

h) vežant mirusiųjų kūnus ar jų palaikus;

i) pirktoms transporto priemonėms, joms pirmą kartą važiuojant tuščioms.

2. Vežiojimams, nurodytiems c, d, e, f punktuose, leidimų nereikia, su sąlyga, kad daiktai arba gyvuliai įvežami laikinai.

3. Specialioms transporto priemonėms, nepritaikytoms krovinių vežiojimams, leidimų nereikia.

III. BENDROSIOS NUOSTATOS

9 straipsnis

1. Vadovaujantis šiuo Susitarimu Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos išduoda leidimus keleivių ir krovinių vežiojimams tik tiems vežėjams, kurie remiantis jų šalies įstatymais turi teisę vykdyti tarptautinius vežiojimus automobiliais.

2. Leidimai ir kiti dokumentai, nurodyti šiame Susitarime, turi būti transporto priemonėje ir prireikus pateikiami muitininkams, pasieniečiams, policininkams ir kitiems kompetetingiems asmenims pareikalavus.

10 straipsnis

1. Transporto priemonės, įregistruotos vienoje iš Susitariančių Šalių, moka mokesčius ir rinkliavas, kurios galioja kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

2. Vykdančiam vežiojimus šio Susitarimo pagrindu nuo mokesčių, muitinės rinkliavų ir leidimų abipusiškai atleidžiami įvežami į kitos Susitariančios Šalies teritoriją:

a) degalai, esantys kiekvienam autotransporto priemonės modeliui numatytose talpose, technologiškai ir konstruktyviai įkomponuotose variklio degalų padavimo sistemose;

b) tepalai, reikalingi vežiojimams, esantys autotransporto priemonėje jai įvažiuojant;

c) atsarginės dalys, skirtos sugedusios autotransporto priemonės, vykdančios tarptautinius vežiojimus, remontui.

3. Nepanaudotos atsarginės dalys išvežamos atgal, o pakeistos atsarginės dalys turi būti išvežamos iš šalies arba sunaikinamos, arba atiduodamos Susitariančios Šalies teritorijoje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

1. Transporto priemonių svoriui ir gabaritams kiekviena Susitarianči Šalis apsiima netaikyti kitos Susitariančios Šalies transporto priemonėms labiau ribojančių sąlygų, nei tos, kurios taikomos transporto priemonėms, įregistruotoms jos teritorijoje.

2. Krovinių vežiojimams, atliekamiems transporto priemonėmis, kurių svoris ar gabaritai viršija nustatytas kitos Susitariančios Šalies teritorijoje normas, kaip ir pavojingų krovinių vežiojimams, reikia specialaus leidimo, atitinkančio Susitariančios Šalies įstatymus ir tarptautines konvencijas.

12 straipsnis

Vežiojimai vienos iš Susitariančių Šalių krovininėmis transporto priemonėmis tarp dviejų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, galimi tik turint specialų leidimą, išduotą Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų, kurios teritorijoje atliekami šie vežiojimai.

13 straipsnis

Kiekviena Susitarianči Šalis pripažįsta transporto priemonių registracinius dokumentus ir vairuotojų pažymėjimus, išduotus kitos Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų.

14 straipsnis

1. Kiekvienos iš Susitariančių Šalių vežėjai ir transporto priemonių vairuotojai, atliekantys vežiojimus kitos Susitariančios Šalies teritorijoje arba pervažiuojantys tranzitu per jos teritoriją, turi vykdyti tos šalies įstatymus ir taisykles.

2. Apie visus atsitikimus, įvykusius važiuojant, transporto priemonės vairuotojas turi tuoj pat pranešti šalies kompetentingoms įstaigoms, kurios teritorijoje įvyko atsitikimas, taip pat savo šalies kompetentingai įstaigai.

15 straipsnis

Klausimai, nenumatyti šiuo Susitarimu, bus sprendžiami sutinkamai su kiekvienos Susitariančios Šalies įstatymais.

16 straipsnis

1. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos sudaro Bendrą komisiją:

- a) visų ginčytinų klausimų, kylančių dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo, sprendimui;
- b) Susitarimo vykdymo aptarimui, pasiūlymų dėl Susitarimo atitikimo tarptautiniam automobilių transporto plėtimui tarp abiejų šalių rengimui.

2. Bendra komisija sukviečiama prašant vienai iš Susitariančių Šalių, eilės tvarka, vienos iš jų teritorijoje.

17 straipsnis

Abiejų Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos viena kitai praneša apie galiojančius normatyvinius aktus, reguliuojančius vežiojimus automobiliais jų šalyse, ir apie jų pasikeitimus nuo jų įvedimo momento.

18 straipsnis

1. Pažeidus šį Susitarimą, šalies, kurioje įvyko pažeidimas, kompetentingos įstaigos prašymu vežėjo šalies kompetentinga įstaiga turi imtis reikiamų priemonių, kad užtikrintų Susitarimo vykdymą. Vežėjo šalies kompetentinga įstaiga informuoja kitos šalies kompetentingą įstaigą, jai paprašius, apie priimtas priemones.

2. Šio straipsnio nuostatos neatleidžia vežėjo, įregistruoto vienoje iš Susitariančių Šalių, nuo atsakomybės pažeidus kitos Susitariančios Šalies įstatymus.

19 straipsnis

Šio Susitarimo kompetentingos įstaigos yra: Lietuvos Respublikai – Susisiekimo ministerija, Bulgarijos Respublikai – Transporto ministerija.

20 straipsnis

Šis Susitarimas nenagrinėja Susitariančių Šalių teisių ir pareigų, kylančių iš sudarytų ir privalomų vykdyti kitų tarptautinių susitarimų, sutarčių ir taisyklių.

21 straipsnis

1. Susitarimas sudaromas vieneriems metams. Jis automatiškai pratęsiamas kitiems metams, jei kuri nors iš Susitariančių Šalių prieš tris mėnesius iki numatyto termino pabaigos raštiškai diplomatiniais kanalais nepraneš kitai Susitariančiai Šaliai apie savo ketinimą denonsuoti šį Susitarimą.

2. Šis Susitarimas patvirtinamas pagal kiekvienoje Susitariančioje Šalyje galiojančius įstatymus ir įsigalioja po 30 dienų nuo paskutinio diplomatinio pranešimo apie patvirtinimą.

3. Susitariančios Šalys susitaria šį Susitarimą laikinai taikyti nuo jo pasirašymo momento.

Sudaryta 1995 m. kovo 7 d., Sofijoje dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, bulgarų ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą galią. Kilus nesutarimams traktuojant šio Susitarimo teiginius, pagrindu imamas Susitarimo tekstas rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

BULGARIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
